

Temple de Salomon

Le Temple pour le Nom obscur

Salomon inaugure le Temple

Le roi Salomon inaugure le Temple et fait alors une prière levant l'ambiguïté de la fonction du Temple, non pas lieu de Dieu mais instrument pour accéder au Nom.

מלכים א פרק ח

א אז יקהל שלמה את-זקני ישראל את-כל-ראשי המטות נשיאי האבות לבני ישראל אל-המלך שלמה כל-איש ישראל ברח האתנים בחג הוא החדש השביעי ג ויבאו כל זקני ישראל וישאו הפהנים את-הארון ד ויעלו את-ארון יהוה ואת-אהל מועד ואת-כל-כלי הקדש אשר באהל ויעלו אתם הפהנים והלוים ה והמלך שלמה וכל-עדת ישראל הנועדים עליו אתו לפני הארון מזבחים צאן ובקר אשר לא-יספרו ולא ימנו מרב ו ויבאו הפהנים את-ארון ברית-יהוה אל-מקומו אל-דביר הבית אל-קדש הקדשים אל-תחת פנפי הכרובים ז כי הכרובים פרשים כנפים אל-מקום הארון ויסכו הכרובים על-הארון ועל-בדיו מלמעלה ח ויארכו הבדים ויראו ראשי הבדים מן-הקדש על-פני הדביר ולא יראו החוצה ויהיו שם עד היום הזה ט אין בארון רק שני לחות האבנים אשר הנח שם משה בחרב אשר פרת יהוה עם-בני ישראל בצאתם מארץ מצרים י ויהי בצאת הפהנים מן-הקדש והענון מלא את-בית יהוה יא ולא-יכלו הפהנים לעמד לשרת מפני הענון כי-מלא כבוד-יהוה את-בית יהוה. {פ}

יב אז אמר שלמה יהוה אמר לשכן בערפל יג בנה בניתי בית זבל לך מכון לשבתך עולמים יד ויסב המלך את-פניו ויברך את כל-קהל ישראל וכל-קהל ישראל עמד טו ויאמר ברוך יהוה אלהי ישראל אשר דבר בפיו את דוד אבי ובידו מלא לאמר טז מן-היום אשר הוצאתי את-עמי את-ישראל ממצרים לא-בחרתי בעיר מכל שבטי ישראל לבנות בית להיות שמי שם ואבחר בדוד להיות על-עמי ישראל יז ויהי עם-לבב דוד אבי לבנות בית לשם יהוה אלהי ישראל יח ויאמר יהוה אל-דוד אבי יען אשר היה עם-לבבך לבנות בית לשמי הטיבת פי היה עם-לבבך יט רק אתה לא תבנה הבית כי אם-בנד היצא מחלציק הוא-יבנה הבית לשמי כ ויקם יהוה את-דברו אשר דבר ואקם תחת דוד אבי ואשב על-כסא ישראל כאשר דבר יהוה ויבנה הבית לשם יהוה אלהי ישראל כא ואשם שם מקום לארון אשר-שם ברית יהוה אשר פרת עם-אבותינו בהוציאו אתם מארץ מצרים. {ס} כב ויעמד שלמה לפני מזבח יהוה נגד כל-קהל ישראל ויפרש כפיו השמים כג ויאמר יהוה אלהי ישראל אין-כמוך אלהים בשמים ממעל ועל-הארץ מתחת שמר הברית והחסד לעבדיך ההלכים לפניך בכל-לבם כד אשר שמרת לעבדך דוד אבי את אשר-דברת לו ותדבר בפיק ובידך מלאת פיום הזה כה ועתה יהוה אלהי ישראל שמר לעבדך דוד אבי את אשר דברת לו לאמר לא-יכרת לך איש מלפני ישב על-כסא ישראל רק אם-ישמרו בניך את-דרכם ללכת לפני כאשר הלכת לפני כו

ועתה אלהי ישראל יאמן נא דבריק (דברך) אשר דברת לעבדך דוד אבי. כז כי האמנם ישב אלהים על-הארץ הנה השמים ושמי השמים לא יכלכלוך אף כי-הבית הזה אשר בניתי. כח ופניתי אל-תפלת עבדך ואל-תחנתו יהוה אלהי לשמע אל-הרנה ואל-התפלה אשר עבדך מתפלל לפניך היום. כט להיות עינך פתחת אל-הבית הזה לילה ויום אל-המקום אשר אמרת יהיה שמי שם לשמע אל-התפלה אשר יתפלל עבדך אל-המקום הזה. ל ושמעתי אל-תחנת עבדך ועמך ישראל אשר יתפללו אל-המקום הזה ואתה תשמע אל-מקום שבתך אל-השמים ושמעתי וסלחת. לא את אשר יחטא איש לרעהו ונשא-בו אלה להאלתו ובא אלה לפני מזבחך בבית הזה. לב ואתה תשמע השמים ועשית ושפטת את-עבדך להרשיע רשע לתת דרכו בראשו ולהצדיק צדיק לתת לו כצדקתו. לג בהנגוף עמך ישראל לפני אויב אשר יחטאו-לך ושבו אליך והודו את-שמך והתפללו והתחננו אליך בבית הזה. לד ואתה תשמע השמים וסלחת לחטאת עמך ישראל והשבתם אל-האדמה אשר נתת לאבותם. } ס { לה בהעצר שמים ולא-יהיה מטר כי יחטאו-לך והתפללו אל-המקום הזה והודו את-שמך ומחטאתם ישובו כי תענם. לו ואתה תשמע השמים וסלחת לחטאת עבדך ועמך ישראל כי תורם את-הדרך הטובה אשר ילכו-בה ונתתה מטר על-ארצך אשר-נתתה לעמך לנחלה. } ס { לז רעב כי-יהיה בארץ דבר כי-יהיה שדפון ירקון ארבה חסיל כי יהיה כי יצר-לו איבו בארץ שעריו כל-נגע כל-מחלה. לח כל-תפלה כל-תחנה אשר תהיה לכל-האדם לכל עמך ישראל אשר ידעו איש נגע לבבו ופרש בפיו אל-הבית הזה. לט ואתה תשמע השמים מכן שבתך וסלחת ועשית ונתת לאיש ככל-דרכיו אשר תדע את-לבבו כי-אתה ידעת לבדך את-לבב כל-בני האדם. מ למען יראוך כל-הימים אשר-הם חיים על-פני האדמה אשר נתתה לאבותינו. מא וגם אל-הנכרי אשר לא-מעמך ישראל הוא ובא מארץ רחוקה למען שמך. מב כי ישמעו את-שמך הגדול ואת-גדך החזקה וזרעך הנטויה ובא והתפלל אל-הבית הזה. מג אתה תשמע השמים מכן שבתך ועשית ככל אשר-יקרא אליך הנכרי למען ידעו כל-עמי הארץ את-שמך ליראה אתך כעמך ישראל ולדעת כי-שמך נקרא על-הבית הזה אשר בניתי. מד כי-יצא עמך למלחמה על-איבו בדרך אשר תשלחם והתפללו אל-יהוה דרך העיר אשר בחרת בה והבית אשר-בנתי לשמך. מה ושמעתי השמים את-תפלתם ואת-תחנתם ועשית משפטם. מו כי יחטאו-לך כי אין אדם אשר לא-יחטא ואנפת בם ונתתם לפני אויב ושבום שביהם אל-ארץ האויב רחוקה או קרובה. מז והשיבו אל-לבם בארץ אשר נשבו-שם ושבנו והתחננו אליך בארץ שביהם לאמר חטאנו והעונונו רשענו. מח ושבנו אליך בכל-לבבם ובכל-נפשם בארץ איביהם אשר-שבנו אתם והתפללו אליך דרך ארצם אשר נתתה לאבותם העיר אשר בחרת והבית אשר-בניתי לשמך. מט ושמעתי השמים מכן שבתך את-תפלתם ואת-תחנתם ועשית משפטם. נ וסלחת לעמך אשר חטאו-לך ולכל-פשעיהם אשר פשעו-בך ונתתם לרחמים לפני שביהם ורחמים. נא כי-עמך ונחלתך הם אשר הוצאת ממצרים מתוך כור הברזל. נב להיות עיניך פתחת אל-תחנת עבדך ואל-תחנת עמך ישראל לשמע אליהם בכל קראם אליך. נג כי-אתה הבדלתם לך לנחלה מכל עמי הארץ כאשר דברת ביד משה עבדך בהוציאך את-אבותינו ממצרים אדני יהוה.

1 Rois chap. 8

1 Alors Salomon convoqua les anciens d'Israël, tous les chefs de tribu et chefs de famille des enfants d'Israël, près du roi Salomon à Jérusalem, pour procéder au transfert de l'arche d'alliance de l'Éternel de la cité de David, qui est Sion. 2 Tous les citoyens d'Israël se réunirent auprès du roi Salomon dans le mois des Ethanim, c'est-à-dire le septième mois, pendant la fête. 3 Tous les anciens d'Israël étant arrivés, les prêtres se chargèrent de l'arche. 4 On transporta l'arche du Seigneur, la tente d'assignation et tous les objets sacrés

qui s'y trouvaient; prêtres et lévites les transportèrent ensemble. 5 Le roi Salomon et toute la communauté d'Israël rassemblée près de lui, se plaçant ensemble devant l'arche, firent des sacrifices de menu et de gros bétail, si nombreux qu'on n'aurait pu les compter. 6 Alors les prêtres installèrent l'arche d'alliance de l'Eternel à la place qui lui était destinée, dans le debir ou Saint des saints, sous les ailes des chérubins. 7 Car les chérubins déployaient leurs ailes dans la direction de l'arche, de sorte qu'ils couvraient, en les dominant, et l'arche et ses barres. 8 On avait prolongé ces barres, de façon que leurs extrémités s'apercevaient de l'enceinte sacrée, à l'entrée du debir, mais n'étaient pas apparentes extérieurement; elles y sont restées jusqu'à ce jour. 9 Il n'y avait dans l'arche que les deux tables de pierre que Moïse y déposa près de l'Horeb, alors que l'Eternel conclut un pacte avec les Israélites, après leur sortie du pays d'Egypte. 10 Or, lorsque les prêtres sortirent du lieu saint, une nuée s'étendit dans la maison du Seigneur, 11 et les prêtres ne purent, par suite, s'y tenir pour faire leur service, parce que la majesté divine remplissait la maison du Seigneur. 12 Alors Salomon dit: "L'Eternel a promis de résider dans cette brume; 13 c'est donc bien pour toi, Eternel, que j'ai bâti cette demeure; elle sera à jamais le siège de ta résidence!" 14 Puis le roi tourna sa face et bénit toute l'assemblée d'Israël, celle-ci restant debout; 15 et il dit: "Loué soit l'Eternel, Dieu d'Israël, qui a dit de sa propre bouche à David, mon père, et réalisé de sa propre main cette parole: 16 "Depuis le jour où j'ai fait sortir mon peuple Israël de l'Egypte, je n'avais choisi aucune ville entre les tribus d'Israël, pour l'édification du temple où devait régner mon nom. Et maintenant j'ai adopté David comme chef de mon peuple Israël." 17 Or, David, mon père, eut la pensée d'édifier un temple en l'honneur de l'Eternel, Dieu d'Israël. 18 Mais l'Eternel dit à David, mon père: "La pensée que tu as conçue d'édifier un temple en mon honneur est une bonne pensée. 19 Toutefois, ce n'est pas toi qui bâtiras ce temple; c'est ton fils, celui qui doit naître de toi, qui bâtira ce temple en mon honneur." 20 L'Eternel a réalisé sa parole; j'ai remplacé David, mon père, sur le trône d'Israël, selon la parole du Seigneur; j'ai construit ce temple sous l'invocation de l'Eternel, Dieu d'Israël, 21 et j'y ai assigné une place à l'arche où repose l'alliance de l'Eternel, celle qu'il fit avec nos pères lorsqu'il les eut tirés du pays d'Egypte." 22 Puis Salomon alla se placer devant l'autel du Seigneur, en présence de toute l'assemblée d'Israël, étendit les mains vers le ciel, 23 et dit: "Eternel, Dieu d'Israël! Nulle puissance ne t'égale, ni là-haut dans le ciel, ni sur la terre ici-bas, toi qui maintiens ton pacte de bienveillance à tes serviteurs, lorsqu'ils marchent de tout leur cœur dans ta voie; 24 toi qui as observé à l'égard de ton serviteur David, mon père, ce que tu lui avais promis... Ta bouche l'avait proclamé, ta main l'a accompli en ce jour. 25 Et maintenant, Seigneur, Dieu d'Israël, garde à ton serviteur David la promesse que tu lui as faite en ces termes: "Aucun des tiens ne sera exclu par moi du trône d'Israël, pourvu que tes fils persévèrent dans leur voie, marchant devant moi comme tu as marché toi-même." 26 Maintenant donc, Dieu d'Israël, daigne réaliser la promesse que tu as faite à ton serviteur, à David, mon père. 27 Mais est-ce qu'en vérité Dieu résiderait sur la terre? Alors que le ciel et tous les cieus ne sauraient te contenir, combien moins cette maison que je viens d'édifier! 28 Tu accueilleras cependant, Eternel, mon Dieu, la prière et les supplications de ton serviteur, tu exauceras la prière fervente qu'il t'adresse en ce jour: 29 que tes yeux soient ouverts nuit et jour sur cette maison, sur ce lieu dont tu as dit: "Mon nom y règnera", et que tu entendes les prières que ton serviteur t'y adressera. 30 Oui, tu entendras les supplications de ton serviteur et de ton peuple Israël, proférées en ce lieu; du haut du ciel où tu résides, tu les écouteras et tu pardonneras. 31 Si un homme pèche envers son prochain, et qu'on lui défère le serment, et qu'il vienne le prononcer ici, devant ton autel, 32 toi, tu l'entendras dans le ciel, tu agiras, tu feras justice à tes serviteurs, punissant le coupable et faisant retomber son méfait sur sa tête, favorisant l'innocent en raison de sa droiture. 33 Si ton peuple Israël est battu par un ennemi pour t'avoir offensé, mais qu'ensuite ils reviennent à toi, rendent hommage à ton nom, te prient et t'implorent dans cette maison, 34 toi, tu les entendras dans le ciel, tu pardonneras l'offense de ton peuple Israël, et tu le ramèneras dans le pays que tu as donné à ses pères. 35 Si le ciel se ferme et refuse la pluie, parce qu'ils auront péché devant toi, mais qu'ils prient dans ce lieu, rendent hommage à ton nom et reviennent de leur péché parce que tu les auras châtiés, 36 toi, tu les entendras dans le ciel, tu pardonneras le péché de tes serviteurs, de ton peuple Israël, en leur montrant le bon chemin où ils doivent

marcher, et tu enverras la pluie à ce pays que tu as donné en possession à ton peuple. 37 Si une famine survient dans le pays, s'il y sévit une épidémie, une maladie des blés, une invasion de sauterelles, le siège de ses villes par l'ennemi, une calamité ou un fléau quelconques; 38 si quelque membre de ton peuple Israël te supplie et t'implore, chacun connaissant la plaie de son cœur et étendant les mains vers cette maison, 39 toi, tu l'entendras du ciel, ton auguste résidence, et tu agiras avec clémence, traitant chacun selon sa conduite, selon que tu connais son cœur, car seul tu connais le cœur de tous les humains. 40 De la sorte, ils te révéreront tout le temps qu'ils vivront sur cette terre que tu as donnée à nos aïeux. 41 Je t'implore aussi pour l'étranger qui ne fait pas partie de ton peuple Israël et qui viendrait de loin pour honorer ton nom. 42 Car ils entendront parler de ton grand nom, de ta main puissante et de ton bras étendu, et ils viendront prier dans cette maison; 43 toi, tu l'entendras du ciel, ton auguste résidence, et tu exauceras les vœux que t'adressera l'étranger, afin que tous les peuples du monde connaissent ton nom, qu'ils te révèrent comme ton peuple Israël, et qu'ils sachent qu'elle est sous l'invocation de ton nom, cette maison que j'ai bâtie. 44 Quand ton peuple ira en guerre contre l'ennemi, là où tu l'enverras, et qu'ils t'adresseront leur prière, Seigneur, tournés vers la ville que tu as élue et vers la maison que j'ai bâtie en ton honneur, 45 tu entendras du ciel leur voix suppliante, et tu leur feras justice. 46 Que s'ils pêchent envers toi car il n'est point d'homme qui ne pêche et qu'irrité contre eux tu les abandonnes à l'ennemi, pour qu'il les conduise captifs dans son pays, éloigné ou voisin, 47 et que, venant à résipiscence dans le pays de leur exil, ils s'amendent et t'implorent en disant: "Nous avons péché, nous avons mal agi, nous sommes coupables"; 48 s'ils reviennent à toi de tout leur cœur et de toute leur âme dans le pays où leurs ennemis les détiennent, et qu'ils t'adressent leur prière dans la direction de leur pays que tu as donné à leurs pères, de la ville que tu as élue et de la maison que j'ai bâtie en ton honneur, 49 du haut du ciel, ton auguste demeure, tu entendras, tu écouteras leur prière suppliante, et tu leur feras justice. 50 Tu pardonneras à ton peuple ses péchés, ses offenses à ton égard, et tu inspireras compassion pour lui à ses vainqueurs, afin qu'ils aient pitié de lui. 51 Car il est ton peuple et ton héritage, que tu as fait sortir de l'Egypte, du milieu de ce creuset de fer. 52 Que tes yeux restent ouverts aux supplications de ton serviteur et à celles de ton peuple Israël, pour les exaucer toutes les fois qu'ils t'invoqueront. 53 Car toi-même tu te les es réservés comme ton héritage entre tous les peuples de la terre, comme tu l'as déclaré par l'organe de Moïse, ton serviteur, alors que tu fis sortir nos pères de l'Egypte, ô Seigneur - Elohim!"

Source : Sefarim et Yeshaya Dalsace